

да ви направи ледница, а вий не сте му дали работа, като му сте казали, че вѣмате готовъ материялъ. Сега кого да вѣрваме?

— Азъ единъ день отидохъ въ кръчмата и тамъ заедно съ други майстори, видѣхъ и него и Антонъ Петрова, той ми го прѣпоръчи и тогава азъ се запознахъ съ него.

— Въ обвинителния актъ е казано, че Иванъ Козаровъ е билъ у васъ. Иванъ Козаровъ е бившии окръженъ управитель и той не може да работи дюлгерликъ, ами е дошелъ у васъ, като билъ увѣренъ, че ще го криете и ще направите това, което той ви посѣвѣтва.

— Азъ не съмъ зналъ, че се търси такова лице, съ такава физиономия, за да мож да обади на властѣта. Толкосъ по-вече, че не стоя много врѣме, за да имамъ разговоръ съ него и да узная кой и какъвъ е.

— Колко дена стоя?

— 4 дена.

— Спорѣдъ свидѣтеля, той стоялъ една седмица.

— Самъ Антонъ Петровъ каза, че това лице е спало само 3 дена съ него въ фабриката.

— До гдѣто това лице било въ фабриката, вий не сте ли били тамъ?

— Не бѣхъ.

— Ако го видите това лице, можете ли да го познаете?

— Могъ.

Прѣдсѣд.: (Показва му една фотографія*). Такъвъ ли бѣше? Прилича ли на онова лице?

— Онова лице бѣше наметнато съ долама, съ кебе. Азъ не мож да се произнеса, нека каже свидѣтеля, той е билъ по-вече врѣме съ него.

Прокурора: Не можете ли да го познаете на тази картичка?

— Не го познавамъ. Онзи имаше по-дълга коса, не бѣше тъй бръснатъ, гърдитъ му бѣха отворени и се виждаха космитъ.

— Но възможно е да е той.

— Не мож да кажа — възможно е.

Защ. Плакуновъ: Нека свидѣтеля Антонъ Петровъ да остане малко въ залата.

(Дохожда се свидѣтеля Апостолъ Ивановъ).

Прѣдс.: Вий сте призовани по това дѣло като свидѣтель

*) Фотографията на Ив. Козаровъ.